

Debreczeny György

Örül ha legalább

Peter Handke nyomán

most aztán egészen elveszítéd a fonalat
így hát kezdetét veheti az elbeszélés
vagy vers vagy mi a fene nekem aztán mindegy
talán az eseményt kéne megragadni
és méltányolni az élet napsütötte pillanatait
nem pedig az örökkévalóságot hajkurászni
egy csésze kávé a fatönkön gőzölög
egy fekete rigó az erdő fekete bokrai között ugrál
és eltűnik egy iránymutató nyíl
vagy lehet hogy több is eltűnik egyszerre az összes
hát hogy lehet így pillanatról pillanatra haladni
tovább és egyre csak tovább a magaslat felé
amikor lassan a kávé is kihűl
hogy pótkávé volt az csak később derült ki
amikor a koldus belekortyolt
és egyik szemét rávetette az égre
amely ettől kékké változott
és ha másik szemét is rávetette volna
lett volna zöldellés a fűnek zöldjéből
de hát nem olvasta Pál apostolt
és különben is csak egy szeme volt
így aztán ő sem találta a fonalat
csak annyit mondott hogy a kávé az pocskék volt
kérte hogy vegye meg neki valaki a vasárnapi lapot
vagy legalább a feketerigónak hozassanak ebédet
ha már ő maga éhezni kénytelen
isten szép hajnalán el kellett volna indulnia
a csúcs a tetőpont felé
de előbb még a G pontját megkeresi
hogy legyen egy biztos pont
amikor az ember nem kap semmi iránymutatást
az ember felkészül a napi meghajlásokra
meggörnyedésekre leguggolásokra
letérdelésekre hátha lovaggá ütik
és örül ha legalább pótkávéját megihatja
és a csésze alján megtalálja a fonalat

Feszengeni még egy kicsit

Bíró József nyomán

*fakanállal vattára kenve
vagy épp vattával fakanálra
kényelmetlen napozószéken feszengve
nyers őszinteséggel megpirítva
de mégsem sírva-ríva
kókuszolajban pironkodik a hagyma*

*egy ajtó kitárulkozik
szánalmas taktikázás nélkül
a konyhaajtó
aztán a hagymára ütjük a tojást
kevergetjük mert ez elkerülhetetlen
majd a falon leülünk a székre*

*tálaljuk és elfogyasztjuk
fakanállal vattára kenve
vagy épp vattával fakanálra
arkangyalsegédlettel
utána visszamegyünk a kényelmetlen
napozószékre feszengeni még egy kicsit*

VIRÁNYI - 97155 2024

belefeledkezni magadba

Bukowskira és Tandorira emlékezve

*esős éjjel a szőnyegen
nem tudnak hazudni a dolgok
meghalnak halványkék szemekkel
egy madár zuhan le a kinti bokorba
nem részegen
nem álmodva
nem bedrogozva
aztán csak köhög köhög köhög
ja nem csak én köhögök
de késik a köpetürítés*

*még nem tudod mivel lepd meg
karácsonyra a halott madarat?
csapj le a tökéletes ajándékra
csapd le a tökéletes pingpongütővel
és feküdj vissza az ágyba
és ne mondd el a feleségednek
hogy inkább hallgatsz
hallgasd az esőt
és próbálj meg újra
belefeledkezni magadba*

*a feleségem azt mondta
hogy ide csak ne zuhanjon semmi
amikor annyi madárkáját rak ki
rendszeresen
hogy a gerlék már olyan kövérek
akár egy herélt kandúr
verebek pedig már nincsenek
elrepültek Tandorival
azt mondta a feleségem
nekem csak ne haljon meg itt senki*

és sehol másutt

